

KRISTUS KRÁĽ (34. nedeľa cez rok)

Pilát sa spýtal Ježiša: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi Ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ (Jn 18,33b-37)

V evanjeliách sa Ježiš ako Kráľ označuje iba dva razy. Prvýkrát, keď prišli mudrci od Východu a pýtali sa: „Kde je novonarodený židovský kráľ?“ a druhý raz pred jeho smrťou. Teda vždy v situáciách, kedy bol bezmocný – ako dieťa a ako odsúdenec. Výsluch pred Pilátom je v Písme jedinou udalosťou, kedy sa Ježiš nebráni označeniu kráľ.

Ježišovo kráľovstvo nie je z tohto sveta. Znakmi jeho kráľovskej hodnosti sú zástera, ktorou sa opáše, keď bude apoštolom umývať nohy. Neskôr to bude purpurový plášť, trňová koruna a trstina ako paródia na kráľovské žezlo. Jeho trónom sa stane drevo kríža, z ktorého v hodine najväčšieho utrpenia bude volať: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“

Aj v našich srdciach chce Ježiš nastoliť kráľovstvo, ktorého znakmi sú služba, odpustenie a láska. A nielenže svet jeho spôsobu vládnutia nerozumie, ale aj nám môže trvať dlho, kým sa s ním stotožníme a prijmemo ho.